

ophylse, mener jeg, at Regjeringen har Initiativet til at faae Oplysninger, som man ikke hidtil har faaet, men at vi maa træve paa konstitutionel Vis at behandle dem her i Thinget gennem de grundlovsmæssige Stadier. Men en saadan Kommission eller noget andet Udvalg kan ikke med nogen Sikkerhed give sig til at arbejde videre i Haab om, at vi skulle acceptere det. En anden Sag er det, hvis Grundlovens § 46 skulde bringes til Anvendelse, det vilde være en noget anden Sag, thi der har Thinget jo sin Ret; der behøver det ikke at spørge Lovgivningsmagtens andre Faktorer; der er Thinget berettiget til at nedsette en Kommission af sine Medlemmer til at undersøge og faa disse almen vigtige Anliggender og en Ret til at træve de Oplysninger, det maatte ønske. Hvis de skulde tro, at dette er et godt Objekt for en parlamentarisk Kommission, vilde jeg have foreslaaet, at de strax skulde have bragt § 46 til Anvendelse paa dette Objekt, saa havde de staaet fri og uafhængig; Thinget kunde stemme for sig selv, og Kommissionen kunde arbejde ogsaa i Sommer. Det er muligt, at Regjeringen vilde gjøre nogle formelle Indvendinger derimod, men vi have Pragis for, at det kan lade sig gjøre, og der er ingen Tvivl om, at det er Grundlovens Mening, at parlamentariske Kommissioner skulle have Ret til at arbejde udenfor Rigsdagssamlingen; thi ellers vilde deres Nytte være meget problematisk. Altsaa jeg skal ikke lægge nogen Hindring i Veien for de Herrers Forslag, men jeg paatager mig for mit Vedkommende det Ansvar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vil paalægge mig for, at jeg gjør mig skyldig i, at Frihavnen ikke kommer frem for et Aar senere. Jeg tror ikke, at vi kunne gjøre Noget dertil. Jeg stemmer kun her efter min Overbevisning og har intet andet Ansvar end dette, det er min Ret og min Pligt.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Lauher): Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at han ikke vilde lade sig lede af en saadan Kommission, da er det Noget, der ikke gjælder alene for hans Vedkommende, men for Thinget i det Hele. Der er Ingen af os, der vil lade sig lede af Kommissionen, vi ere ikke bundne til at følge et Udvalgs Indstilling, men vi betro Sagerne til Udvalg, fordi vi ønske dem undersøgte ved Medlemmer af vor Midte. Det er, hvad der her foreligger. Spørgsmaalet om en parlamentarisk Kommission skal jeg ikke komme ind

paa, da der ikke foreligger Forslag derom. Men til den ærede Minister maa jeg sige, at hvor meget jeg end glæder mig over, at Regjeringen omsider har indbragt et Forslag om Frihavnen, saa beklager jeg ligesaa meget, at Regjeringen nu stiller sig paa den Maade, hvorpaa den stiller sig. Jeg tror, at dersom denne Sag nu trækker i Langdrag, maafe længere, end Sagen kan taale, saa er det ikke vor Skyld, men saa vil det være Regjeringens Skyld, saa maa det tilskrives den Opræden fra Regjeringens Side, at den modsætter sig det Udvalg, som vi her have foreslaaet. Jeg kan paa Kommissionen anvende det Samme, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) sagde om Frihavnen, at man kan naturligvis ikke sige, hvad den vil kunne udrette, hvorvidt den er i Stand til at kunne udrette det, vi ønske, men det er det Middel, der er at forsøge, og der er intet andet Middel til at forsøge, og dersom vi ikke forsøge det, udsætte vi os for en Fare. Det er denne Fare, vi ønske at afværge. Dersom Regjeringen virkelig ønsker Frihavnsagen fremmet, tror jeg ikke, at den og dens Parti bør modsætte sig dette Forslag, men bør række Haand dertil; thi det er vor Hensigt med at indbringe dette Forslag og søge det fremmet hurtigst mulig at bidrage vort Yderste til, at denne Sag kan blive grundig behandlet og fremmet saa hurtig som muligt. Lad mig overfor den høitærede Minister sige, at naar han sagde, at denne Kommission har jo ikke Andet at gjøre end at indhente Oplysninger, og dem kan man skrive til Regjeringen om, da har for det Første det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds bemærket, at et Udvalg og en Kommission kan selv staffe sig andre Oplysninger end dem, den behøver at hente fra Regjeringen; men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at der staaer ikke „at søge Oplysninger“, men „at undersøge“, og at undersøge en Sag er meget mere end at bede om at staffe Oplysninger. At undersøge den er at lægge den hele Sag saaledes til Rette, at der paa Grundlag af Kommissionens Arbejde kan dannes en klar Mening og fældes en afgjørende Dom om hele Forholdet. Det er Hensigten med Kommissionens Nedsettelse, og, som sagt, jeg vilde meget beklage, om det skulde strande paa Regjeringens Modstand. Thi medens jeg ikke tvivler om, at dette Thing vil for sit Vedkommende søge at fremme Frihavnsagen desuagtet, saa kan navnlig under de nuværende politiske Forhold sandelig Ingen vide, hvorvidt vi vilde faae Tid til at kunne behandle denne Sag, saaledes som dette Thing kan